

[Rasmussen (Gylling).]

Niels Frederiksen i Eftermiddags gjorde sig til Talsmand for, er den, der baader den danske Gaardmand i det lange Løb; den baader nemlig vor Ungdom bedst, og det er det, der for os er det vigtigste i den kommende Tid.

Jeg vil derefter gerne fremsætte et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. C. O. Pedersen og Hr. Clausager. Jeg har det Indtryk, at de to Herrer i Sommer har betragtet sig som et Midtpunkt i dansk Politik; man hørte det for Resten forleden af dem selv, idet de ganske vist paa en smuk og pæn Maade lod Medlemmerne forstaa, at den ene af dem var en Oprører og den anden noget af en Fribytter, og denne lille private Politik har de levet højt paa hele Sommeren. Det ærede Medlem Hr. Clausager omtalte heroppefra det radikale Venstre som havende taget Plads paa en Karussel. Det forekommer mig, at den lille private Karussel, som det ærede Medlem har kørt rundt i hele Sommeren, forleden standsede, og tilsyneladende temmelig brat, saaledes at det ærede Medlem pludselig befandt sig i en Stilling langt fra den, man kan betegne som Midtpunkt i dansk Politik. Det viste sig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Clausager, der selv har betegnet sig som Oprører, langt fra er en oprørsrsk Natur, tværtimod, det er blot saadan en lille privat Gyngetur, han har taget sig i Sommerens Løb, og nu kom det Tidspunkt, da han maatte høre op dermed; han havde ligesom taget Arbejde udenfor Fagforeningen, og nu kom Fagforeningens Formand og sagde: Nu maa det høre op, nu maa du komme ind i Geledet igen, vi kan ikke have, at den ene taler i Øst og den anden i Vest, nu maa vi have Samklang i vort politiske Arbejde. Og dermed var det ærede Medlems Stilling som Oprører forbi.

Til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende hans Interesse for liberalt Samarbejde med Socialdemokratiet, baade her i vort Land og andetsteds. Det ærede Medlem synes ikke at have opdaget, at et saadant liberalt Samarbejde for længst er indledet her i Danmark. Det radikale Venstre, der saa afgjort i sin Politik ligger paa Linie med de liberale Partier i andre Lande i Europa, har for længst indledet et saadant Samarbejde, og jeg haaber og tror ogsaa, at dette Samarbejde vil faa gode Følger. Nu kunde det ærede Medlem maaske mene, at hans Parti, Partiet Venstre, særlig

skulde repræsentere liberale Anskuelser, men det er ingenlunde Tilfældet; det har man for øvrigt det allerbedste Bevis for gennem de Lovforslag, som det ærede Medlems Parti har gennemført sammen med de Konservative. Men vi har jo ogsaa andre Vidnesbyrd derom. Den Gang man for et Par Aar siden ovre i England skulde ligesom nu regulere den liberale Bevægelse og den liberale Politik, da sendte man ikke Bud til det ærede Medlem Hr. Clausager, og da sendte man ikke Bud til det da saa meget mere højstaaende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal; nej, det var det radikale Venstres Anskuelser og Politik, man havde Brug for ved Udformningen og Udarbejdelsen af det liberale Partis Program i England. Derfor tør jeg dristigt understrege, at netop det radikale Venstres Politik ligger paa Linie med de øvrige europæiske liberale Bevægelser, og det er jo rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at i andre Lande har man kunnet se et saadant Samarbejde. Det ærede Medlem føjede til, at Socialdemokraterne efterhaanden var blevet pæne borgerlige Mennesker; det har de vel altid været, men de har vel nok Forstaaelsen af, at skal der føres en demokratisk Politik i vort Land, en Politik, der er fremmede for en demokratisk Udvikling, da kan de ikke gøre dette alene, men maa gøre det sammen med det liberale Parti i vort Land i Lighed med, hvad deres Meningsfæller ude omkring i andre Lande har gjort.

Jeg vil ogsaa gerne komme med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, som forklarede dette høje Ting, at det radikale Venstre havde begaaet Harakiri. Det forekommer nu mig at være uheldigt, at netop det ærede Medlem bruger Ordet Harakiri, for det kunde vist med nogen Sandhed overføres paa det ærede Medlem selv, i alt Fald paa den Stilling, han kort efter indtog heroppe paa denne Talerstol. Jeg ønsker at rette en bestemt Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen angaaende Udtalelser, som man Gang paa Gang hører fremsat — ja, denne Henvendelse kan i øvrigt gælde Retspartiet i Almindelighed, men jeg retter den dog til det ærede Medlem i Særdeleshed. Det ærede Medlem ønsker baade i Tide og Utide at give Udtryk for, at hans Parti er et Parti, der ingen Brug har for Staten, i alt Fald ikke som andre Mennesker har det, man løber ikke til Staten, om Støtte og Hjælp, tværtimod. Jeg maa dog sige, at ogsaa det skulde det ærede Medlem være varsom med at sige. Det er jo ikke ukendt — jeg kan da have